

Глобална криза и њене пратеће локалне манифестације су пред вратима. Ми кризу нисмо призивали. На њено појављивање нисмо утицали, али је очигледно да нас због тога неће мимоићи и да ћемо сносити њене последице. За што безболније превладавање негативних ефеката кризе, неопходни су јасни и прецизни одговори, оличени у конкретним мерама за њено сузбијање. Озбиљан одговор може дати само озбиљна политичка елита. Одговорна. Кредибилна. Компетентна. Храбра. Поштена. Окренута грађанима и њиховим проблемима.

Српска политичке елита, прецизније, њен део оличен у влади Србије од које се одговор очекује, нема одговор на кризу. Тачније, има мноштво одговора, од којих ни један не нуди решење. Уместо обећане социјалне одговорности, влада нуди социјалне продавнице. Уместо подршке привреди која је мотор развоја, влада нуди солидарни порез који је камен око врата посрнулој економији. Уместо радикалног смањивања администрације, влада предлаже козметичке измене у виду смањења броја министарстава, при чему би дошло до прерасподеле постојећег особља, те бисмо уместо у просеку по десет, добили по двадесет државних секретара и помоћника по министарствима, уз задржавање свег пратећег особља.

Зашто српска политичка елита нема одговор на кризу? Да бисмо то сазнали, морамо се загледати у њено лице. Оно није лепо. Напротив. Не улива поверење. Ни најлаковернијима. Каква је наша политичка елита? Неодговорна. Некредибилна. Некомпетентна. Плашљива. Неискрена. Отуђена. Самодовољна. Похлепна. Премало за наду, више него довољно за катастрофу.

Србија је, уз то, суочена са владом лишеном ауторитета. Владом без политичке визије. Владом која упорно губи и оно мало преосталог додиром с реалношћу. На њеном челу, као и на челу неких од најважнијих министарстава, налазе се људи без икакве политичке тежине. На челу неких других су они којима се, осим политичке тежине, може без икакве злонамерности оспорити све остало.

Оваква Влада, са свим набројаним и многим непоменути перформансама, морала би што пре да оде са политичке позорнице. Силазак ове и овакве владе са сцене отвара

бројна питања. Шта ће се догодити када ова влада оде? Да ли ће наредна влада окренути наш брод у добром смеру? Хоће ли избори решити наше проблеме или ћемо само једно дезоријентисано друштво лишено озбиљних политичких идеја заменити другим, њему сличним?

Одговори на ова питања нас, сигуран сам, неће усрећити. Разлоге за то није тешко наћи. Они су садржани у суштини политичког обрасца који је у Србији доминантан и који генерише овакву политичку елиту. Успостављању тог обрасца, у чијој је основи недостатак суштинске заинтересованости за опште добро и доминација приватног над јавним интересом; у јавној сфери сви смо дали одређени допринос: грађани, медији, невладине организације, политичке партије, пословни сектор, синдикати. Наравно, није свачији удео подједнак, као што ни штета коју трпимо није равномерно распоређена.

Како год било, глобална криза и њени ефекти су ту, али ће, уз сва наша несналажења, кроз релативно кратко време проћи. А нама ће и даље остати политичка елита лишена свих карактеристика неопходних за озбиљно и одговорно вођство. Због опасности коју носи оно што је глобална криза нехотице оголила и довела до очигледности, неопходно је да као друштво одмах почнемо да дефинишемо нова правила игре која ће генерисати нову друштвену и политичку елиту. Наравно, уз скоре изборе као логичан почетак, који ће, ако ништа друго, имати педагошку функцију и политичкој елити пренети поруку да се обесмишљавање политичког живота и политички дилетантизам не исплате.